

Втора статия

Глас 5. Ње

О, до-стой-но е да те сла-вим. Спа-

се, Жиз-но-да-ав-че, Ти на кръ-ста

дър-вен си про-стра ръ-це-е-те, но

чрез не-го вра-а-жа-а си-ла съ-кру-ши.

О, до-стой-но е да те сла-вим Спа-се Жиз-но-да-ав-че Ти

на кръ-ста дър-вен си про-стра ръ-це-е-те но чрез не-го

вра-а-жа си-ла съ-кру-ши

1. О, достойно е / да Те славим, Спасе Жизнодавче!
Ти на кръста дървен Си простря ръцете,
но чрез него вража сила съкруши.
2. О, достойно е / да Те славим, Теб Творец на всичко,
Ний чрез Твоята смърт сме от греха свободни
и с нетленност, Спасе, Ти ни надари.
3. В ужас всичко бе, / слънцето се скрило, щом видяло,
как Ти, Светлината вечна и всесилна,
влязъл си в гроба с тленната си плът.
4. Спасе, Ти заспа / като всяка твар в гроба хладен
и от тежък и греховен сън въздигна
падналия в смъртен грях човешки род.
5. “Майка аз една / теб без болка, чедо, съм родила,
а сега ужасни мъки аз понасям”. -
Тъй Пречиста Дева горестно реди.
6. Като виждат Теб горе с Отца Си неразлъчно,
а пък на земята Ти прострян си мъртъв,
ужасени днес са серафимите.
7. От смъртта Ти днес / се съдра църковната завеса,
Светилата своята светлина закриха,
щом Ти, Спасе Слънце, под земя се скри.
8. Ти с един замах / властно в древност сътвори земята,
а под нея слезе бездиханен, мъртъв,
ужаси се, небо, като виждаш туй!
9. Влезе в гроба Ти, / Който си създал от пръст човека,
да въздигнеш от греха рода човешки
всесилната си, Спасе, власт на Бог.
10. О, дойдете с плач, / да възпеем днес Христа умрялий,
както в древност Мироносиците святи,
та и “Радвайте се” ний да чуем с тях.

11. Извор Ти, Христе, / Си на миро, що извира вечно
и затуй донесли Мироносиците
миро на Теб Живий като на мъртвец.
12. Ада срина Ти, / щом ^{бб} в гроба влезе, Жизнодавче,
чрез смъртта Си страшна Ти смъртта сразяваш
и нетленност на човешки род дари.
13. Извор на живот / е на Бога вечната премъдрост,
щом тя влезе в гроба в миг живот донесе
на онези, що са в адски дълбини.
14. “Майко моя, знай, / за да възродя човека грешен
днес от смърт телесно само съм раняван.
О, не плачи Майко, горко не ридай!”
15. Влязал Си ^{бб} в гроб, / Ти, Кой носиш светлината чиста
Спасе, всички мъртви Ти от сън събуди
и прогони всяка адска тъмнина.
16. Зърно с много плод / и кое живот ^{бб} в себе носи, ~ 0-0-0
днес се сее в земята с горки сълзи,
но като порасне – радост ще е то.
17. В ужас бе Адам, / Бог когато се явил ^{бб} в рая,
щом Той влезе в ада, радост изживява,
падналият в древност днес се възроди.
18. Много сълзи лей, / Спасе, тази ^{що} ~~която~~ те е родила,
като вижда Теб погребан Тя ридае:
“Възкръсни, о Чедо, както каза Ти!”
19. Йосиф Теб сложи / с почит в гроба, който бе приготвил,
песни погребални той смирено пее,
и не скрива, Спасе, своята печал.
20. Майка Ти, Христе, / щом е Тебе пригвозден видяла
със стрели и гвоздеи на скръб горчива
се прониза болно нейната душа.

21. Като вижда Тя, / че Си зрелище на люде злобни
как поднасят Ти напитка от горчилка,
сълзите обливат нейното лице.
22. “Страдам люто аз, / и утробата Ми се разкъсва,
като гледам, как неправедно Ти страдаш!”
- Тъй нарежда горко, стене и ридай.
23. “Сладките очи, / Твойте устни, как ще ги затворя,
Слове, как достойно в гроб ще Те положи,
ужасявам се аз”, - Йосиф тъй реди.
24. Йосиф с Никодим, / пеят песни тъжни, погребални
на Христа умрялий и в гроб положен,
серафими светли пеят също с тях.
25. Слизаш в гроб студен, / Спасе Слънце на всевечна правда,
и затуй смрачи се днес луната, Теб родила,
като не Те вижда между живите.
26. Адът ужасен / гледа, как Ти, Спасе Жизнодавче,
цялото богатство му отнемаш властно,
като вси от века мъртви възкреси.
27. Слънцето, Христе, / след тъмите нощни възсиява,
тъй и ти от гроба, след като възкръсна,
възсияваш дивно като от чертог.
28. Тебе щом прие / днес земята в недрата свои
цялата от ужас се разтресе силно
и събуди всички от мъртвешки сън.
29. С миро Теб, Христе, / Никодим и Йосиф като Те помазват
скръбни и печални, гласно Те ридаят:
“Ужаси се, земьо, как издържаш ти?”
30. Щом залезе Ти, / с Тебе също слънцето залезе,
всички твари в трепет бяха ужасени,
Тебе те признават, че Си им Творец.

31. Камък издълбан / краеъгълния камък скрива, ✓ ОК.
и човекът тленен Бога като смъртен
днес полага в гроба, - страшно е това! ✓
32. “Чедо погледни, / Твоя ученик, когото си обичал
също Твоята майка, - дай ни Ти утеха!” –
Девата пречиста плаче и ридай. ✓
33. Жизнодавче благ, / и на кръста даже Ти разпънат ~ - б - б - б.
Твоите убийци си оставил живи, ! ЗА НЕЛИ!
даже техни мъртви Ти си възкресил. ✓
34. Спасе, беше Ти / тъй невзрачен там на кръста,
но кога възкръсна Ти пресветъл стана
и с лъчи небесни всички озари.
-
35. Светлоносче, Ти / слязъл Си телесно под земята,
слънцето смъртта Ти страшна не понесло,
с мрак се то покрило още посред ден. ✓
36. Слънце и луна, / Спасе, заедно те потъмняха
и като слуги покорни те сториха:
в черни дрехи се облякоха от скръб. ✓
37. “Мъртъв беше Ти, / стотникът за Бог те пак зачете,
как о, Боже мой, с ръце да Те докосна?
Ужасявам се днес!” – Йосиф тъй реди.
-
38. Щом Адам заспа, от ребро си той смъртта източи,
а Ти, Спасе мой и Слове, в сън гробовен
днес живот източваш зарад всички нас. ✓
39. Щом заспа, Христе, / малко бе в гроба под земята,
но живот Ти даде на умрели люде,
и от веки в гроба Ти ги възкреси. ✓
40. Теб земята взе, / но източваш вино за спасене,
живоносна Си лоза, всеблагий Спасе,
днес прославям с песен мъките Ти аз. ✓

41. Ангелите как / Тебе, Жизнодавче, днес възпяват,
като виждат колко гол си, кървав, съден,
и понасяш всички хули на врага? ✓
42. О убийци зли, / люде тъй коварни и жестоки,
като знайте, как се Божий дом въздигна,
как Христа осъдихте на люта смърт? ✓
43. Люде зли, без срам, / вий облякохте в присмивна дреха,
Този, Който украсил е всичко земно,
и небето светло Той е утвърдил. ✓
44. Слове, Спасе мой, / като птица Теб в ребра раниха,
на чеда си мъртви Ти живот им даде
като им-източи жизнени струи. ✓
45. Някога Навин / слънце спря той да срази вразите,
а Ти, слънце вечно, слезе под земята,
за да сринеш мощно адовата власт. ✓
46. Всякога с Отца / неразлъчен Си, Христе всещедри,
но като човек Ти дойде на земята
и в ада слезе, Жизнодавче мой.
47. Спасе Мой, Христе, / над земята Ти води покачи,
днес безжизнен легнал Си в недра й хладни,
тя пък се затресе, че се ужаси. ✓
48. “Горко ми Христе!” – с плач Безмъжната ридай и казва:
“Имах в Тебе, Сине, кат на цар надежда,
днес осъден аз Те виждам да висиш. ✓
49. Тъй ми Гавриил, / щом при мене слезе в храма, каза:
царството на твоя Син ще бъде вечно
и на всички твари ще е господар. ✓
50. Сбъдна се сега, / туй, що Симеон предсказа верно:
моето сърце жестоко се прониза
в този ден, Емануиле, с меча Твой.”

51. О убийци зли, / от умрелите се засрамете
що въздигна днес от гробовете Оня,
Който бе разпънат, и от вас убит. ✓
52. Слънцето, Христе / Светлоносче, Тебе кат видяло,
как лежал Си в гроба бездиханен, мъртъв,
в ужас е закрило своите лъчи. ✓
53. Горко днес ридай, / Твоята майка свята и пречиста,
че Те вижда, Спасе, мъртъв в гроба легнал,
Тебе – неизказан, безначален Бог. ✓
54. Като знаеше, / че смъртта Ти, Спасе, е нетленна,
Твоята майка светла горестно редеше:
“Сине, между мъртви много Ти не стой!” ✓
55. Адът бил сразен / щом като видял ^в Тебе, Спасе,
грейнал като слънце, ^в безсмъртна слава,
и затворници си бързо пуснал той. ✓
56. Страшно е това / що днес става и от нас се вижда:
Този, Който е подател на живота,
смърт приема – всички нас да оживи. ✓
57. Ти прободен си, / и ръцете Ти са пригвоздени,
раната Адамова с туй лекуваш
и греха му страшен, който го срази. ✓
58. Всички някога / плачеха от жал за син Рахилин,
днес за сина Девин плачат ученици,
плаче и ридае Майка му с тях. ✓
59. Удар от ръце / днес смирено и без гняв приема
Този, Който с ^сръце създал човека
и всемощно е строшил ^{звярова уста}. ✓
60. С песни, о Христе, / днес ние славим Твоите кръстни мъки
и ги чествуваме вкупом всички верни
от смъртта се ний избавихме чрез тях. ✓

Слава: ...

61. Безначалний Бог, / и съвечний Сине, и свят Душе,
утвърди ни щедро в сила всепобедна,
да сме мощни срещу нашите врагове. ✓

НАШ, ТЕ

И нине...

62. Майко на Христа, / Дево чиста и закрила вечна,
отстрани съблазните от всички верни
и като всеблага с мир ни надари.

Всички заедно:

63. О, достойно е / да Те славим, Спасе Жизнодавче!
Ти на кръста дървен Си простря ръцете,
но чрез него вража сила съкруши.

Малка ектения.

Възглас: Яко свят еси, Боже наш, иже на престоле слави,
Херувимстем почиваяй, и Тебе славу возсилаем со
безначалним твоим Отцем и с пресвятим, и благим, и
животворящим твоим Духом, нине и присно, и во веки веков.